



NIEUWSBRIEF oktober 2019

Beste allemaal,

Ik, Joyce, ben net terug uit Nepal, waar ik eind september nog met een staartje regenseizoen te maken kreeg. Ik zat ook midden in het grootste festival van Nepal, Dashain, waarin de overwinning van het goed over het kwaad centraal staat. Vergelijk het met een uitgebreidere versie van Kerstmis, 10 dagen lang eten en drinken en bij je familie zijn. De straten van Kathmandu zijn voor de verandering leeg, omdat iedereen naar zijn eigen dorp gaat. En dat scheelt stof en smog!!

Met mij mee deze keer was Jan Kiewit, een enthousiaste inwoner van Etten-Leur, die graag een keer met mij mee wilde om te kijken wat Suvadra allemaal doet in Nepal. We hebben elkaar ontmoet via Ria van der Logt, die jarenlang poppenkleertjes voor ons heeft gemaakt en op die manier haar steentje heeft bijgedragen aan ons succes. Jan Kiewit zorgt er al 2 jaar voor dat ik in mijn koffer een heleboel prachtig genaaide kleertjes mee kon nemen voor verschillende projecten in Nepal. Gemaakt door 4 lieve dames uit Sprundel. De ene keer voor een bevriend kindertehuis in Boudha, de andere keer voor een kinderziekenhuis in Bhaktapur. Ook deze keer gingen er twee volle koffers mee en heeft Jan zelf kunnen zien aan wie ze gegeven werden. Ook deze keer zijn er jonge, arme kinderen in het kinderziekenhuis mee geholpen en de allerkleinsten van een school in Kathmandu. Hartstikke leuk om te zien, een klein gebaar, maar oh zoveel blijdschap.

Hieronder het verhaal van Jan Kiewit: “Van 23 sept. tot 9 okt. jl., samen met Joyce en 2 koffers met kinderkleding, 16 dagen in Nepal doorgebracht. Eerst gelogeed in het Golden Gate guesthouse in Bhaktapur. Hier een bezoek gebracht aan een tehuis voor kinderen met een verstandelijke beperking. Op 27 sept. mijn verjaardag gevierd! De avond was een ware happening met lekker eten, een verjaardagstaart en live music! Ik kreeg een sjaal en een Nepalese muts. Eerst naar de kapper voor knippen, scheren en massage! Dat alles voor 5 Euro! We hebben ook de Heilige tempel van Dakshinkali bezocht. Hier werden een geitje en een kip geofferd! Het zijn mannetjes, want vrouwelijke dieren hebben een moedertaak en zorgen voor de voortplanting! Een Hindoe bond me roodgeel garen rond mijn pols en smeerde een bloemenmengsel op mijn voorhoofd! Op een primary school hebben we de helft van de kinderkleding achtergelaten! Mooie foto's van Nepalese kinderen met hun juf gemaakt! Verder nog een ander tehuis, Khgenra genaamd, bezocht. Een bijna blind meisje, dat ik ontmoette, was heel goedlachs en liep gezellig met ons mee. Gegeten bij Shova, een meisje, dat verlamd geraakt is door een bacteriële infectie en hier voor de kinderen de nodige kleding achtergelaten en lekker dalbhat gegeten! Ondanks haar handicap, werkt Shova als lerares op een school! Op 1 oktober zijn we in het plaatselijke ziekenhuis van Bhaktapur geweest. Hier officieel de andere helft van de kinderkleding afgegeven! Als dank kreeg ik, onder begeleiding van een verpleegkundige, een rondleiding door het gehele ziekenhuis. In Nagarkot, in een bergachtig gebied, een nacht gelogeed in Hotel “At the end of the Universe”. De terugweg naar Bhaktapur voerde ons door een ontzettend mooi landschap! 's Middags met Suman, Sabit, Sunita, Joyce en de taxichauffeur naar Ranikot voor een gezellig uitje! Via een zeer slechte zandweg, vol met stenen en kuilen, komen we bij het Ranikot Resort aan. Het werd een zeer gezellige avond met eten, drank, muziek en dans! En de volgende morgen om 6 uur het Himalayage-gebergte, duidelijk zichtbaar en badend in het zonlicht! 's Avonds naar een muziekfestival met als titel: “A charity event for streetanimals”,

georganiseerd voor gewonde straathonden! Er leven in Nepal duizenden honden op straat! De laatste dagen doorgebracht in Bouddha, waar we de grootste stoepa van Nepal bezochten en in een monnikenklooster geweest. Tot slot op 9 oktober vertrokken en afscheid genomen van Nepal met zijn vriendelijke bevolking en mooie natuur!”

We hebben het in onze vorige nieuwsbrief gehad over de toekomst van Suvadra, waarin wij als bestuur aangaven de activiteiten te willen gaan bouwen. De afgelopen maanden en ook tijdens mijn bezoek veel gesproken met onze Nepalese counterpart, Voice for Equal Opportunities. In goed overleg is inmiddels besloten om de regie en de verantwoordelijkheid voor het vinden van financiële middelen voor het hostel- en door-to-door project in hun handen te leggen.

Blijft nog over de schoolsupport en het dagopvang project in Duwakot. Duwakot gaan we volgend jaar bouwen en de studenten van de schoolsupport helpen we tot klas 12, wat in sommige gevallen betekent dat we ze nog 7 jaar helpen. De coördinatie daarvan en onze contactpersonen in Nepal blijven bij Suman, Sanu Babu en Sunita liggen.

SCHOOLSUPPORT

We hebben vanwege de Dashain vakantie niet alle kinderen kunnen bezoeken. We zijn op twee scholen geweest, de Sooryodayaschool, waar Ishwori, Prachi en Pranay op zitten. Ze waren bezig met hun toetsen, dus heel veel gesproken hebben we ze niet. Met deze drie gaat het heel goed met hun studie.....

We zijn ook op de Sunshine school geweest in Kathmandu, een hele sympathieke en sociale school, die oprecht geïnteresseerd is om gehandicapten te helpen en te ondersteunen. Subesh, Log Raj en Dipesh zitten op deze school en ze maken het goed. Dipesh blijft een bijzonder verhaal. Heeft vanaf zijn geboorte geen armen, maar dit belemmert hem niet om een zeer goede student te zijn en ook heel erg goed in taikwondo. Voor deze sport mocht hij meedoen aan een para-toernooi in Japan, wat natuurlijk een hele belevenis is geweest.

DUWAKOT

Sinds kort zijn ze verhuisd naar een nieuwgebouwd onderkomen. Niet speciaal voor hen, maar ze mogen gebruik maken van een ruimte in een klein medisch centrum in Duwakot. En dat scheelt enorm met het vorige onderkomen, wat heel klein en donker was en waar geen toilet aanwezig was. Sommigen herkenden mij en waren blij om mij te zien. Helaas moesten we hen vertellen dat we de support aan hen na volgend schooljaar gaan stoppen. Ze zullen, net als voordat wij hen hielpen, weer meer de hulp van ouders en het CBR moeten inschakelen. Het CBR is een andere organisatie in Nepal die goed werk verricht voor de gehandicapten in Nepal.

FINANCIËLE STEUN

Ook dit jaar mogen we een mooie donatie ontvangen van Stichting Homico uit Bosschenhoofd. Deze tweedehands winkel aan de Sint Gerardushof heeft ons al een paar keer geholpen de afgelopen jaren en nu alweer voor het tweede jaar op rij. We zijn erg blij met deze steun, want met hun hulp kunnen we dus dit jaar nog het Duwakot project helpen. U helpt hen goede doelen te steunen door daar spullen voor de verkoop naar toe te brengen, maar ook natuurlijk om iets te kopen. Open: woensdag van 13.30 tot 15.30 en zaterdag van 10.00 tot 12.00.

Groetjes,

Joyce, Harm en Ad